

Sygn. akt: I C 1689/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	St.sekr.sąd. Gabriela Płowucha

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. S.K.A. w T. kwotę 13.530 zł (trzynaście tysięcy pięćset trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.367 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1689/21

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. sp. komandytowo-akcyjna w T. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 13.530 zł, na które składały się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 15 lutego 2019 r. miała miejsce kolizja drogowa, w której uszkodzony został pojazd m. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pojazd po zdarzeniu nie był jezdny. Powód wystawił poszkodowanej fakturę VAT na kwotę 13.530 zł brutto tytułem wynajmu pojazdu od dnia 15 lutego 2019 r. do dnia 9 marca 2022. Na podstawie umowy z dnia 15 lutego 2019 r. poszkodowany przelał na powoda przysługujące mu roszczenie względem zakładu ubezpieczeń związane ze szkodą z dnia 15 lutego 2019 r. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, wskazując, że poszkodowany ma do dyspozycji inne pojazdy zarejestrowane na swoje nazwisko, z których powinien korzystać. Zdaniem powoda ubezpieczyciel niezasadnie odmówił wypłaty odszkodowania, gdyż każde z aut było wykorzystywane przez innego członka rodziny – zniszczenie jednego z pojazdów oznaczało, że jeden z członków rodziny był pozbawiony środka transportu.

Referendarz Sądowy 13 września 2021 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Pozwany zakwestionował zasadność najmu pojazdu zastępczego z uwagi na fakt, iż poszkodowany dysponował w dacie szkody trzema innymi pojazdami. Refundacja najmu pojazdu oznaczałaby sprzeniewierzenie się zasadzie minimalizacji szkody. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut zawyżenia stawki za najem oraz przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody, z uwagi na nieuzasadnioną odmowę skorzystania z oferty najmu tożsamej klasy oferowanej przez ubezpieczyciela.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 lutego 2019 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd J. N. marki M. (...) o nr rej (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. w W..

Do zdarzenia doszło w T. w odległości ok 50 km od miejsca zamieszkania poszkodowanego J. N. i jego Syna D. N. (który prowadził pojazd). Zdarzenie miało miejsce w nocy.

Pojazd po zdarzeniu nie był jezdny.

D. N. skontaktował się z kierowcą lawety należącej do powoda. Pojazd musiał zostać odholowany.

Wcześniej ani poszkodowany, ani jego syn nie korzystali z usług powoda.

Bezsporne

J. N. podpisał z pozwanym umowę najmu pojazdu zastępczego na okres od 15 lutego 2019 r. do 9 marca 2019 r. Najem dotyczył pojazdu V. (...), z pojazdu korzystał syn poszkodowanego – D. N.. Stawka najmu wynosiła 500 zł netto dziennie. Umowa najmu została zawarta na czas nieokreślony, z możliwością jej wypowiedzenia za jednodniowym okresem wypowiedzenia. Łącznie czas najmu samochodu dochodzony od ubezpieczyciela wynosił 22 dni. 9 marca 2019 r. WynajmijGo.pl wystawiło fakturę VAT (...) na łączną kwotę 13.530 zł brutto (11.000 netto). Okres najmu obejmował czas, w którym ubezpieczyciel pierwotnie odnotował szkodę jako częściową.

J. N. 15 lutego 2019 r. zawarł umowę przelewu wierzytelności, na mocy której scedował wierzytelność z tytułu odszkodowania w związku ze szkodą z dnia 15 lutego 2019r. na cesjonariusza (...) sp. z o.o. sp. k. w T., na którą składała się wierzytelność związana z najmem pojazdu. W dniu 9 marca 2019r. podpisał aneks do umowy cesji, w którym doprecyzowano kwotę najmu na 13.530 zł.

Dowód: umowa najmu k. 20, faktura VAT (...)– k. 21, oświadczenie poszkodowanego – k. 16-18, cesja praw z odszkodowania wraz z aneksem – k. 14-15

Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi bezpośrednio po szkodzie, jednocześnie poinformował ubezpieczyciela o konieczności wynajmu zastępczego.

Ogłędziny pojazdu zostały dokonane przez ubezpieczyciela w dniu 22 lutego 2019r., kalkulację szkody przesłano w dniu 28 marca 2019r.

W dniu 2 kwietnia 2019r. szkoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita.

Bezsporne.

W odpowiedzi na zgłoszenie ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego, wskazując na stawki najmu pojazdu w klasach od A do E oraz (...) i Dostawcze. Poszkodowanemu zależało na wynajmie pojazdu w klasie F, ubezpieczyciel nie miał w swojej ofercie tej klasy pojazdów. W dniu 4 marca 2019 r.

W..pl zwrócił się do przedsiębiorstwa współpracującego z ubezpieczycielem o możliwość wynajmu pojazdu w stawce aprobowanej przez ubezpieczyciela. Ostatecznie samochód nie został udostępniony przez ubezpieczyciela.

Bezsporne, nadto dowód: zgłoszenie szkody – k. 59-60, pełnomocnictwo – k. 22, pismo (...) S.A. z dnia 18 lutego 2019 r. – k. 56, korespondencja – k. 62-65, akta szkody – płyta CD - k.66, pełnomocnictwo – k. 61, zeznanie świadka M. S. z dnia 21 marca 2022 r. [00:07:43-00:29:42] – k. 98-99, zeznania świadka J. N. z dnia 21 marca 2022 r. [00:31:02-00:51:38]- k. 99-100

J. N. w momencie najmu samochodu zastępczego posiadał 3 inne pojazdy zarejestrowane na swoje nazwisko, które były użytkowane przez poszkodowanego oraz członków jego rodziny; samochód V. (...) służył poszkodowanemu, który jest rolnikiem do celów związanych z prowadzeniem działalności rolniczej, z samochodu V. (...) korzystał syn poszkodowanego K., pojazd niezbędny był mu do dojazdów do szkoły. Syn poszkodowanego uczy się w C., z uwagi na złe skomunikowanie miejsca zamieszkania z placówką edukacyjną nie miał możliwości dojazdu do szkoły środkami komunikacji publicznej. Samochód O. (...) nie był jezdny, miał niesprawne hamulce, uciekał z niego płyn, nie miał ważnych badań technicznych, przez półtora roku stał w garażu. Poszkodowany sprzedał O. (...), kupujący przetransportował pojazd na lawecie. Z samochodu zastępczego, korzystał starszy syn poszkodowanego – D. N.. Syn poszkodowanego jest żołnierzem zawodowym, codziennie dojeżdża do pracy do jednostki wojskowej oddalonej o 50 km B. od jego miejsca zamieszkania. D. N. pracuje od godz. 7 do godz. 15. Miejscowość, w której mieszka poszkodowany i jego najbliższa rodzina P. nie jest dobrze skomunikowana z innymi miejscowościami. Poszkodowany do wiejskiego sklepu ma 300 m. Zakupy robi w C.. Do C. jest ok 15 km. Autobusem jedzie się ok 30 minut, przy czym najbliższy przystanek autobusowy położony jest w odległości ok. 1 km od domu poszkodowanego, autobus nie dojeżdża do C., trzeba wysiąść w miejscowości G. i następnie iść do C. ok 2 km. Poszkodowany wraz z żoną na zakupy jeżdżą samochodem. Poszkodowany wykorzystuje samochód V. (...) do przewozu paszy, wozi ją w bagażniku lub podłącza do pojazdu przyczepę.

Dowód: oświadczenie poszkodowanego – k. 19, zeznania świadka J. N. z dnia 21 marca 2022 r. [00:31:02-00:51:38]- k. 99-100

Pismem z dnia 3 kwietnia 2019 r. wystosował do ubezpieczyciela wezwanie do zapłaty.

Dowód: Ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 24-25

Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo ubezpieczyciela – k. 52-54

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych aktach sprawy, akt szkody oraz zeznań świadków M. S. oraz J. N..

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność i autentyczność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka M. S. dotyczące współpracy z ubezpieczycielem, zwłaszcza co do klasy oferowanych samochodów i niedostępności klasy pojazdu preferowanej przez poszkodowanego. Świadek zeznał stanowczo, odpowiadał na zadawane pytania konkretnie, w odwołaniu do realiów sprawy.

Zeznania świadka J. N. były przydatne dla sprawy i sąd przyznał im walor wiarygodności. Świadek zeznał, że z pojazdu zastępczego korzystał jego syn. Świadek wyjaśnił dlaczego musiał wynająć pojazd zastępczy, szczegółowo wskazał,

który z członków rodziny i w jakim celu korzysta z innych pojazdów zarejestrowanych na nazwisko poszkodowanego. Wyjaśnił, dlaczego rodzina nie mogła korzystać z pojazdu marki O. (...).

Kwestią sporną w sprawie niniejszej była kwestia zasadności najmu pojazdu oraz jego stawka. Pozwany kwestionował zasadność najmu wywodząc, że z powodu na posiadanie innych pojazdów najem nie był konieczny. Z ostrożności procesowej zakwestionowano również stawkę najmu pojazdu.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Przepisy kodeksu cywilnego (art. 361-363 k.c.) precyzują, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W sytuacji gdy poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. Ponadto w myśl art. 19 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.) poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Najem pojazdu zastępczego jest normalnym następstwem uszkodzenia samochodu, wykorzystywanego nie tylko w działalności gospodarczej, w wyniku wypadku komunikacyjnego. Zasadą jest zatem, że zobowiązany do odszkodowania powinien zwrócić poszkodowanemu całą, wydatkowaną na ten cel kwotę (art. 361§1 i 2 k.c.). Odszkodowanie może natomiast ulec zmniejszeniu jeżeli poszkodowany przyczynił się do zwiększenia szkody (art. 362 k.c.).

Po analizie materiału dowodowego Sąd stwierdził, iż niniejsze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód domagał się zwrotu kosztów najmu samochodu za okres 22 dni od 15 lutego 2019 r. do 9 marca 2021 r., wskazując, że był to niezbędny czas najmu, pozostający w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Wykazanie długości okresu koniecznego i niezbędnego do wykonania naprawy należało do obowiązków powoda (art. 6 k.c.). Powód sprostował temu obowiązkowi. Ubezpieczyciel pierwotnie zakwalifikował szkodę jako częściową, dopiero po pewnym czasie ubezpieczyciel zakwalifikował szkodę jako całkowitą.

Odnosząc się w do zarzutu strony pozwanej, zgodnie z którym najem pojazdu zastępczego był nieuzasadniony z uwagi na posiadanie przez poszkodowanego innego pojazdu osobowego, należało uznać, iż był on bezzasadny. Pozwany powoływał się na pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, z którego wynikało, że J. N. w dacie szkody był także właścicielem 3 innych pojazdów. Zatem w ocenie pozwanego poszkodowany miał możliwość zastąpienia uszkodzonego pojazdu innym. Należy jednak wskazać, iż pozwany nie udowodnił, aby poszkodowany mógł rzeczywiście korzystać z innego sprawnego pojazdu. Sama bowiem rejestracja pojazdu na daną osobę nie oznacza, że ma ona faktyczną możliwość korzystania z pojazdu. W niniejszej sprawie poszkodowany J. N. złożył w dniu 5 kwietnia 2019 r. pisemne oświadczenie, iż nie ma możliwości korzystania z innego pojazdu (k. 19). Okoliczność ta została również potwierdzona zeznaniami poszkodowanego złożonymi na rozprawie. J. N. zeznał bowiem, że wprawdzie jest właścicielem innych pojazdów, jednak są one wykorzystywane przez innych członków rodziny, zaś ich współdzielenie

jest niemożliwe. Poszkodowany wskazał, że z pojazdu zastępczego korzystał jego syn, który dojeżdżał do pracy w miejscowości oddalonej o 50 km od miejsca zamieszkania.

Stąd roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie co do zasady.

Odnosząc się zaś do stawki najmu należy poczynić następujące uwagi. Poszkodowany dysponował samochodem plasującym się w segmencie F, wynajmujący wynajął mu samochód odpowiadający klasie uszkodzonego pojazdu. Pozwany na etapie postępowania sądowego próbował wykazać, że poszkodowany przyczynił się do zwiększenia szkody odrzucając oferty wynajmu prezentowane przez ubezpieczyciela, czemu jednak nie sprostał. Ubezpieczyciel nie dysponował ofertą najmu samochodu w klasie F – zapowiedzi okazały się gołosłowne, oferowany pojazd nie został podstawiony na parking (k. 63), ubezpieczyciel nie wskazał również gdzie można wynająć pojazd w kwocie akceptowanej przez wierzyciela. Trafna wydaje się argumentacja świadka M. S. zaprezentowana na rozprawie w dniu 21 marca 2022 r., że nie jest możliwe by stawka dla najmu samochodu w klasie E i w K. F ((...)) była tożsama. W ocenie Sądu stawka najmu pojazdu w klasie F ((...)) w kwocie 500 zł netto (615 zł brutto) nie jest wygórowana. Pozwany nie wykazał, że możliwe było rzeczywiste wynajęcie pojazdu zastępczego w tej klasie, na tych samych warunkach, za stawkę niższą niż przyjęta przez powoda.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, stąd Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.530 zł. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1 i 1¹ k.p.c. z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty powoda składały się: opłata od pozwu – 750 zł, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, tj. łącznie 4.367, która to Sąd w punkcie II wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda.